

Vinteravl i brevduesporten - 1

Af Marc Verheecke - Martin Degrave

Oversættelse/foto Ove Fuglsang Jensen

Denne artikel er stillet til rådighed af:

<http://www.pipa.be/>

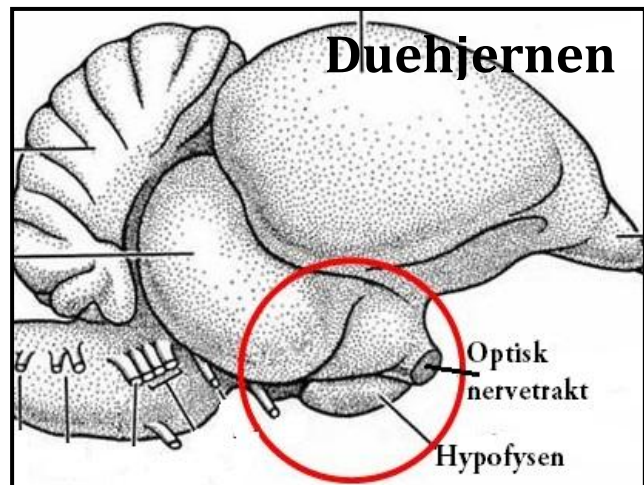
Mange brevuefolk mener, at deres duer skal leve så tæt som muligt på deres naturlige miljø, for på den måde at få den optimale avl af unger. Den opfattelse kan dog diskuteres, fordi brevduen som sådan er genetisk langt fra de vilde duer, samtidigt med at brevduen i vores slag har de bedste betingelser for at trives. På den anden side kan man ikke sige at vinteravl med brevduer er en naturlig ting, fordi det er imod brevduens natur at avle unger ved vintertide. Da brevduen har været et husdyr i over 150 år, kan brevueholderen give duerne en hjælpende hånd også ved vintertide.

Stimulering af duerne

Det er nødvendigt at stimulere duerne i vintertide hvis man vil have et godt resultat ud af avlen. Dagens længde og udendørstemperaturen har stor indflydelse på den seksuelle aktivitet hos duerne, men en sund og velfodret due er dog mindre påvirket af disse faktorer. Det vil dog være klogt at regulere daglængden med kunstigt lys, samt måske påvirke temperaturen i slaget.

I slaget kan man gradvist øge duernes yngleaktivitet i November ved gradvist at øge med kunstigt lys hos de adskilte duer fra 12 til 15 timer i døgnet, og det kan nemt gøres med et elektrisk ur der regulerer tiden for lys. Ved på den måde at gøre dagene længere, stimuleres duens optiske nerve, der til gengæld påvirker en kirtel bag hjernen kaldet hypofysen.

Denne kirtel er hovedproducenten af hormoner til duens krop, og hvis en lysstråle rammer øjets nethinde, vil dette lys blive konverteret til elektriske signaler. Disse signaler sendes til den underste del af hjernen hvor den optiske nervetrakt er placeret tæt på hypofysen, og det er i hypofysen de elektriske signaler bliver konverteret til en kemisk stimulans, der til gengæld starter en produktion af østrogen via blodet i æggestokkene hos hunnerne.

Ved hannerne vil det samme ske med at øge hormonproduktionen i blodet og derved øge produktionen af sperm. Denne proces sker på naturlig måde hos duerne når lyset vender tilbage om foråret, men kan altså også fremkaldes kunstigt om vinteren med øget lysmængde.

Praktiske erfaringer

Hver vinter kan det ses, at mange der prøver vinteravl får et dårligt resultat med avlen, og hos nogle er det en ren katastrofe. Den generelle trends er, at hunnerne ikke lægger æg og at mange af de æg der kommer ikke er befrugtet, samtidigt med at der er stor uro og kampe mellem visse par i slaget. Fejlslagen avl kan også skyldes, at slaget ikke er godt nok udstyret med varme og lys der helt sikkert forbedrer chancerne for succes.

Klimaet på slaget om vinteren er stort set bestemt af 2 faktorer: Temperatur og fugtighed. Helt afhængig af slagets konstruktion, kan der være stor variation i temperatur og luftfugtighed, men på et godt slag skal der være tørt og forskellen på dag og nattemperatur, skal være på et tåleligt minimum. Med andre ord skal dit slag ikke være tørt og varmt om dagen samtidigt med at det er koldt og fugtigt om natten. Brevduer kan tåle meget høje og lave temperaturer, men duerne kan ikke klare store skift i temperaturer på kort tid. I tilfælde af meget lave temperaturer, vil de parrede duer ikke lægge æg selv om duerne er i god kondition, og hvis dette er tilfældet skal du skille dine duer ad igen og vente på bedre temperaturer og luftfugtighed. I dette tilfælde skal slaget forbedres ved isolering og luftregulering. Det er også muligt at give

de duer der har svært ved at "klare kosten", en hormon indsprøjtning, men dette er altså i yderste nød!

En del brevuefolk har dårlige erfaringer med vinteravl de seneste år, og de starter derfor senere på året med avlen. På baggrund af de seneste års barske vintre i Belgien, har mange i sporten skiftet over til at avle senere, og det simpelt hen fordi avlen er for vanskelig i de hårde vintre. En hård vinter giver også de flyvefærdige unger vanskelige forhold. Tyskland har som regel en mere streng vinter der også varer længere, hvilket resulterer i meget få slag der har vinteravl, og det gælder også i Holland. Vi er ikke imod vinteravl, men man bør nok tage i betragtning at vinteravl kan give nogle vanskeligheder afhængig af hvor man bor.

Prøveparring giver ro

For år tilbage blev man opmærksom på at en del hunner lagde ubefrugtede eller slet ingen æg selv efter 3-4 uger, hvilket fik nogle avlere til at tro der var sygdom i deres duer, men det viste sig ikke at være tilfældet. Er der uro og kampe mellem parrene i slaget, kan dette nemt give ca. 25% af ubefrugtede æg i rederne.

På trods af mange slag med fejlslagen vinteravl, er der nogle slag der har 100% succes med deres vinteravl, men hvordan kommer de af sted med det? Hvad er grunden til en fejlslagen vinteravl og hvilke fejl og mangler skal undgås? Diskussionerne af disse problemer ville være interessante, men en ting er sikkert, og det er, at brevduer ikke er vilde fugle, men i udpræget grad i gruppen af husdyr, og som sådan kan brevduen være omskiftelig i måden at kapflyve, flyttes til et andet slag og også være fleksibel i skift af partner. Det er dog vigtigt samtidigt ikke at skifte systemer for tit og gøre duerne usikre dvs. ikke at være for dominerende og krævende over for duerne. Derfor anbefaler vi følgende fremgangsmåde: De unge hanner der er nye i slaget, sættes ind sammen med de gamle hanner, og de unge hanner vil da finde deres egen rede og vænne sig til de nye omgivelser, og denne øvelse bør gøres i november. De gamle hanner der skal have en ny hun, samt de unge hanner der gives en hun, bør have nogle dage i god tid inden selve parringen til at vænne sig til hunnen og reden. Hunnerne vil også i disse dage med en prøveparring, finde sin rede og partner, og man kan da se om tingene falder på plads i slaget før den egentlige sammensætning af alle parrene.

Perfekt harmoni i reden.

I dagene med prøveparring, vil det være muligt at se hvis der er visse problemer og derved tage sine forholdsregler før den egentlige parring senere hen. Har man således et overblik over at de gamle hanner er tilfreds med sin nye hun, og samtidig at de unge hanner finder sig til rette med deres rede og hun, vil man have en god chance for at selve parringen med alle duerne vil forløbe roligt og regelmæssigt.

Duerne sættes sammen

Det bedste tidspunkt at sætte duerne sammen, er i tidspunktet mellem slutningen af november til enden af december. Det er bedst hvis vejret er godt og samtidigt vil det være en fordel hvis slagpasseren er til stede for at overvåge at tingene ikke går skævt. Vi må her huske, at en han der går amok i reden kan skade hunnen ganske alvorligt. Er slaget ikke optimalt, vil fugt og kulde spille en ret afgørende rolle om parringerne forløber planmæssigt og fx at hunnerne lægger deres æg nogenlunde samtidigt. I forløbet med parring er det vigtigt at give duerne lys i 12-15 timer for på den måde at stimulere parringslysten. Det er i denne periode vigtigt at fugtigheden holders nogenlunde lav, hvilket kan gøres med diverse muligheder for opvarmning, og dette er specielt vigtigt i et såkaldt haveslag der ligger på jorden.

Kort før duerne sættes sammen, gives tilskud af vitaminer, og vitamin E er specielt vigtigt her som tilskud til hunnerne. Vitamin E kan tilføres drikkevandet i form af væske, eller tilføres foderet i form af olie. Vitamin E kaldes tit for fertilitets vitaminet. Grunden til at hunnerne skal have vitamin E, er at det hjælper hunnerne med at forbedre fordøjelsen af kalcium i foderet, hvilket er vigtigt til dannelsen af æggeskallen. En uge eller to før parringen kan gives proteinrigt foder fx ekstra ærter, bønner, hamp osv. Dette vil give ekstra skub i hele processen ved avlen og vil tilføre ekstra energi.

Duer der forlader reden med æg eller små unger i meget koldt vejr, egner sig ikke til vinteravl. En god due vil ikke forlade sin redeskål hvis det er meget koldt, eller hvis duen er sulten eller tørstig.

